

Очевидно, авторка все ж таки виводить на перший план міжлюдські стосунки, і це добре, оскільки пересиченої постатомними пейзажами літератури маємо задосить, тоді як грамотно написаних психологічних творів, на жаль, негусто. Хоча справжній психологізм у Яни Дубинянської з'являється лише наприкінці твору, де читач хоче отримати те, задля чого брав книжку до рук, — певний катарсис від прочитаного. Натомість маємо порцію роздумів на тему “що було” й “чому так сталося”. Втім, оптимістичне закінчення повісті навіює думку, що не все ще втрачено, поки живе кохання. І жодні атомні війни чи родинні непорозуміння не можуть змінити плину життя.

Навіть уважний читач не одразу помітить, що тримає в руках переклад, а не оригінал, настільки точно дотримано всіх мовних та стильових особливостей первісного тексту. Завдяки копіткій і творчій праці перекладача книжка вийшла справді українською і, сподіваємось, посяде гідне місце в сучасній літературі.

А щодо назви... Як ви вже зрозуміли, з висловлюванням колишнього одіозного прем'єр-міністра України вона збігається цілком випадково. Лишається тільки подякувати йому за безкоштовну піар-акцію на підтримку вітчизняної літератури на східних теренах нашої держави та й усюди, куди телебачення донесло його слова.

У цілому книжка лишає по собі гарне враження. Бодай тому, що якісної української літератури такого жанру, написаної доступною мовою і на близькі читачеві теми, маємо небагато.

Від великого до смішного

УКРАЇНСЬКІ ПАЛІНДРОМИ СТАНІСЛАВА БОНДАРЕНКА

Друкуємо українські паліндроми з нової книжки **Станіслава Бондаренка**, лауреата міжнародної Волошинської премії та всеукраїнської культурологічної премії “Лідер народної довіри”, виданої минулого року видавництвом НСПУ “Неопалима купина”, — “**Новая Энеида, или Дер-жа-вю**” (рос. та укр.). За словами Ліни Костенко (в день презентації книжки 2001 р. “Пир во время Кучмы”), “навіть в такому, здавалось би, штучному, заданому жанрі, як паліндроми, йому вдається передати глибокі почуття. Наприклад, в паліндромі, присвяченому мамі”. А Павло Загребельний зазначає: “Раніше головним шляхом на нашій території був “путь из варяг в греки”. А от сучасний шлях України дуже точно визначив Станіслав Бондаренко: “Наш путь — от варяг до врюг...” (2004).

...І Мамі

(ліричний паліндром)

І то сива нива — ви на висоті...

І то лози — золоті.

Золото лоз,

А ви — сива...

Я свято: от я вся...

От я вся — я свято!

* * *

А ті літа

Ліні Василівні Костенко

А ті літа,
А ті літа —
На тілі тан.

А ті літа,—
А ті літа —
Молоді — долом...

А ті літа,
А ті літа
Молоді — ідолом...
Вибіті... І ти бив!
А ті літа...
А ті літа...
Вибули... Вилюбив.
Ви були — ви. Любив...

В.Л.